

Q. D. B. F. F. Q. E. J.

SOLLEMNIA

OFFICIORUM PUBLICORUM

SEMISAECULARIA

A. D. V. CAL. MAJ. MDCCCLXV

LAETISSIME CELEBRANDA

AENOTHEO MUELLER

DOCTORI THEOLOGIAE

PRAEPOSITO CONVENTUS DIRECTORI GYMNASII ET PAEDAGOGII IN COENOBIO BEATAE VIRGINI SACRATO APUD MAGDEBURGENSES
EQUITI PERILLUSTRI VIRO AMPLISSIMO DOCTISSIMO HUMANISSIMO PATRIAE AMANTISSIMO RECTORI SPECTATISSIMO
MAGISTRO EGREGIO DECORI AC PRAESIDIO STUDIORUM

PIE GRATULANTUR

GYMNASII REGII HENNEBERGICI SILUSIENSIS

PRAECEPTORES.

GOTHAЕ

TYPIS DUCALIBUS ENGELHARDO - REYHERIANIS.

A. MDCCCLXV.

1847

SOLENNIA

OFFICIORUM PUBLICORUM

SEMINARII

A. D. F. CAL. MAI. MDCCCXLVII

PAULUS GILBERTUS

ANOTHEO-MUELLER

PROFESSOR PRAECEPTOR

PAULUS GILBERTUS

JOHANNES REGI HENZBERGERI SILVENSIS

PAULUS GILBERTUS

GOTTAT

PAULUS GILBERTUS

PAULUS GILBERTUS

Qui tot virorum tempora cinxeris
Carptis coronis Aonidum ex jugis,
Ipsum hoc die Divae coronant
Teque colunt, pia turba, amicum.

Expleta nam post lustra decem bene
Relucet Eos clara eadem Tibi,
Vitae fores laboriosae
Quae juveni reseravit acri.

At non molesti nec sine gloria
Erant labores eximia Tui;
Et sideris modo micantis
Nomen honosque Tuus renidet:

Sive ipse fontem Castalium bibis,
Dulces juvat Te seu modularier
Sonos Apulici poetae
Davidicosve pios gravesque.

Nec non acumen grammaticae Tuum
Obscuriori lumina praebuit.

Sed majus est scholis tot annos
Nobilibus bene praefuisse.

Bis Albis annis ceu patrius Tua
Gavisus est cura atque fide proba,
Et ingeni suas palaestras
Crescere provehierque vidit.

Nam dux juventae strenuus et catus,
Justus piusque et propositi tenax
Firmare mores disciplina,
Seis pietate animos replere,

Et litterarum lumina splendida
Fundens adornare ingenia optime
Pulcrisque nobili bonique
Imbuere egregiisque sensu.

Sic et diu Te propitius Deus
Servet robustum fortis et ingeni,
Decus scholae, exemplum magistris!
Macte, colende senex, salute.

VIRO AMPLISSIMO ERUDITISSIMO EXPERIENTISSIMO

AENOTHEO VUILHELMO MUELLER

THEOLOGIAE DOCTORI

COENOBII B. V. APUD MAGDEBURGENSES PRAEPOSITO

PAEDAGOGII IN EODEM COENOBIO CONSTITUTI DIRECTORI

AQUILAE RUBRAE CUM LEMNISCO EQUITI

QUINQUAGINTA ANNOS

IN PUBLICO MUNERE FELICITER EXACTOS

A. D. V. CAL. MAJ. A. P. CHR. N. MDCCCLXV

PIO GRATOQUE ANIMO GRATULANTUR

GYMNASII TORGOVANI

PATRONI ET MAGISTRI.

Nunc quidem Te, Vir Summe, Parthenopolis habet, sed ante habuit Torgova. Hic magistri munus abhinc quinquaginta annos rite suscepisti, hic tricesimo aetatis anno rectoris dignitatem consecutus es, hic octo et viginti annos, at quantam vitae partem, exegisti. Dimisit Te ad ampliora munera devocatum Torgova, sed dimisit ne suus esse desineres civitate donatum. Neque id immerito. Suspiciunt qui nunc Te habent summam quae in Te est doctrinae copiam, admirabilem animi vigorem et constantiam, indefessam in maximis minimis industriam, egregiam simplicitatem et verborum veritatem merittimumque Te uno ore praedicant. Non alium Te olim Torgovae praebuisti, non aliter tum cives magistri discipuli senserunt. Promptam paratamque habuisti doctrinae copiam, sapientissime monstrasti studiorum rationem, strenue et impigre mores tuitus es et disciplinam, unicuique apertus ab omnique simulatione alienus affuisti consilio, omnibus denique

officiis satisfacisti religiosissime. Atque mirifice Tuis auspiciis
effloruisse gymnasium, quum hinc discessisti, una fuit et con-
sentiens vox. Nec post discessum abolevit Tui memoria,
immo vivam grato animo et tenuerunt et tenent Torgovani.
Quoniam annum jam alterum et vicesimum absens noster esse
non desisti, est profecto, est cur Tibi hunc diem laetissimum,
quem post tot annorum laborem videre insigni Dei beneficio
Tibi contigit, civi cives magistro magistri pie gratulemur
bonisque votis prosequamur. Quid sit vires alere, magnum
Tu dedisti documentum, qui plus septuaginta annorum non
fractus corpore non satiatus animo juvenili robore et ardore
ipsos juvenes aequiparas: salvus et validus esse pergas, ad-
jicias peractis decem lustris multos annos, prospera omnia
Tibi Tuisque contingant. Quod utinam Deus Optimus Maxi-
mus faciat. Vale et nobis fave.

Fons est aquarum valle Bohemiae
Sanequam amoena vel procul inclutus,
Venator olim quem scatentem
Rex Carolus reperisse fertur.

Hunc si bibant, qui renibus, hepate,
Exitis laborent, esse perutilem
Testes, quotannis qui salutem
Undique eo coeunt petentes.

Tu gratus illinc, candide et impiger
Rector scholarum, sponte fatebere,
Muellere, multum sublevatus
Saepius ipse domum redisti.

Dulce atque pulchrum, quod deus optimus
 Infirmiorum corpora viribus
 Sic recreatis integrisque
 Convaluisse jubet benigne.

Sed nonne nobis pars melior data est?
 Ornare mentem, largiter ingeni
 Augere vires, expedire,
 Denique reddere praestat aptas

Rebus gerundis fortiter. An decet,
 Natura dotes quas dedit insitas
 Mortalem omisso omni pudore
 Pro nihilo male sanum habere?

Sunt, sunt perennes, ex quibus haurias
 Fontes, redundant ubere copia,
 Quis usa reclusis habebit
 Munera mens peritura nunquam.

Musis amicum Grajugenum genus
 Ac stirps ferocis bellica Romuli
 Saeclis reliquerunt futuris
 Quot studio monumenta digna!

Princeps Homerus ducit et agmine,
 Cui fulgurantem signifer ut bonus
 Praefert facem, longo sequuntur
 Pindarus aureus Aeschylusque

Sollers et audax cum Sophocle gravi,
 Longe eminentes, Herodotus probe
 Rerum peritus, dein Platoque
 Divus Aristotelesque prudens,

Demosthenes post hos, Cicero quoque,
 Par eloquens, tum suavis Horatius —
 Quid multa? Qui palmam tulere,
 Ordine vel numerare longum est.

Altae hi magistri sunt sapientiae:
 Ex his petendas esse animis bonas
 Fruges, beatam si quis optet
 Vitam agere, his opus esse constat.

Visum et Tibi sic, Misnia testis est
 Altrix Tui olim laetaque concinit
 Torgova, multos quae per annos
 Te celebrem coluit magistrum.

Nam quod, quem amabas, Hesiodus canit,
 Sudore virtutem ab superis dari,
 Incessit ingens Te cupido
 Hoc operae pretium ferendi.

Versare libros nocte dieque jam
 Sudore dignos haud manus abstinit:
 Lenimen unum est, solus ardor
 Artibus ingenuis vacare.

Tantique deinceps propositi tenax,
 Albis retentus fluminis accola,
 Ut Te paratum misit Afra
 Ac docuit Viteberga mater,

Dux et magister, sede domestica
 Mox collocata, strenuus ac gravis
 Quae digna cognosci videntur
 Quaeque decent juvenes docebas:

Ex quo fuisse in deliciis Tibi
 Summis, alumnos ducere sedulo
 Fontes ad istos et vias his
 Non facile aut cito eo ferentes

Monstrare, quis non viderit ex Tuis?

An fugerit quem, ut semina sparseris

Fecunda recte Tu subactis

Mentibus et similis colono

Ut cognituris tum segetes bene

Laetas pararis, qui Theopompus ut

Tendebat, hunc frenis coërcens

Aut Ephoros stimulans inertes?

Nutrire grates par Tibi debitas

Aequumque, quotquot discipuli pii

Te tam fidelem tamque navum

Atque tuos recolunt labores:

Omnesque gaudent, propitio deo

Annis relapsis hic Tibi quod dies

Illuxit almus contigitque

Lustra decem docuisse multos,

Nec non lubentes Te ducem et auspicem

Ad saniores se sapientiam

Veraeque sublapsam salutis

Spem revocasse palam fatentur.

En Saxones, quos Pieridum choro
Torgova vidit sacrificare tunc,
Frequentiores et Borussi
Praepositum Te adeunt ovantes.

Plaudunt sodales gymnasiumque, nunc
Quod floret amplam Sterrhopetram prope,
Vis et dierum ut crescat optant
Atque hilaris Tibi sit senectus.

J. G. Rothmann.